

[E. Friis.]

maatte være at betragte som baade anvendelig og betryggende, men som nu under Udvalgsarbejdet viste sig at være uønsket og et unødigt Grundlag for denne betydende Ansvarsforsikrings Gennemførelse. Ved det Foretræde, som Repræsentanter for Assurandør-Societetet havde, blev det oplyst, at Ansvarsforsikring for Skader forvoldt af Hunde allerede i meget høj Grad var til Stede, idet denne særlige Forsikring er inkluderet i alle almindelige Ansvarsforsikringspolicer. Det oplystes for Udvalget, at af ca. 200 000 Landbrugere havde de 180 000 tegnet denne Ansvarsforsikring, og af 12 000 Hundeejere i København var de 10 000 ligeledes i Besiddelse af Ansvarsforsikring for deres Hunde. Dertil kom, at Repræsentanter for Købstadforeningen, De samvirkende Sogneraadforeninger samt Fællesorganisationen af Kommuner med bymæssig Bebyggelse til Udvalgets Formand har rettet en Henstilling om at søge Dobbeltforsikring af Hunde ved Kommunernes Bistand undgaet.

Under disse Forhold stod det Udvalget ganske klart, at den foreslaaede Form for Hundeansvarsforsikring ved Kommunerne ikke var den rette, men burde forlades. Efter grundig Drøftelse med Justitsministeren foreslaas det derfor at affatte Paragraffen om Ansvarsforsikringen saaledes, at det paahviler Besidderen af en anmeldt Hund at holde den ansvarsforsikret, og at Justitsministeren fastsætter efter Forhandling med Assurandør-Societetet nærmere Regler for Gennemførelsen af de paagældende Bestemmelser. En Sammenblanding af Forsikring gennem Kommuner og gennem Selskaber er selvsagt ikke nogen god Vej, og da Udvalget i sine Forhandlinger med Assurandør-Societetet og med den højtærede Justitsminister har opnaaet al fornøden Sikkerhed for, at den generelle Ansvarsforsikring for Skade forvoldt af Hunde vil blive gennemført paa billigste og bedste Maade, har Udvalget intet Øjeblik betænkt sig paa at stille og anbefale dette betydningsfulde Ændringsforslag, der vil løse Opgaven paa en, som jeg tror, lykkelig Maade.

Den tidligere § 15 bliver, som jeg allerede har omtalt, placeret som § 16. Ansvarsforpligtelserne i § 15 inddrages derved

under den nye § 16 ved, at Tallene i Stk. 1 rettes fra 12—14 til 12—15.

Jeg har hermed tilendebragt Gennemgangen af de stillede Ændringsforslag og har kun tilbage at anbefale Lovforslaget, saaledes som det vil fremtræde efter Vedtagelsen af disse Ændringsforslag, til det høje Tings Vedtagelse. Lovforslagets Retningslinjer staar fremdeles klare og usvækkede, nogle Irritationsmomenter er fjernet. Vi vil faa en Hundelov med formaalsfyldestgørende Efterlevelseregler, saafremt Lovforslaget nu vedtages af dette høje Ting og senere ogsaa af det andet høje Ting og derefter ophøjes til Lov. Jeg tillader mig paa hele Udvalgets Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Laurits Pedersen: Det er jo rigtigt, som den ærede Ordfører for Udvalget og for Socialdemokratiet bemærkede, at der i Udvalget har vist sig en redebon Vilje til at faa en fornuftig Lov ud af dette Forslag om en Hundelov. Det maa ogsaa siges, at den højtærede Justitsminister i høj Grad har vist sin Villighed til at imødekomme os, saaledes at nu til Slut fire Partier kan anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

I det høje Landsting var det af vort Parti krævet, at Landkommunerne skulde have det i deres Haand at bestemme, om de vilde bruge Hundeloven inden for deres Omraade eller ikke, men det er jo saaledes — den Indrømmelse vil jeg gerne gøre —, at hvis man vil komme Hundeproblemet til Livs og vil sørge for, at enhver Hund bliver ansvarsforsikret, maa man gaa ind paa, at Hundene baade i Landkommunerne og i Bykommunerne indregistreres. Derfor har mit Parti frafaldet de af mig nys nævnte Krav, men efter som Stillingen var i det andet høje Ting, er det klart, at Tilslutningen fra vort Partis Side ikke vil blive enstemmig.

Lovforslaget vil efter Vedtagelsen af de foreliggende Ændringsforslag fremtræde i en saadan Skikkelse, at de værste Irritationsmomenter er fjernet, saa at der kan være afgiftsfrie Hunde, baade store og smaa, ude i Landdistrikterne, at vi bliver fri for at behandle Hundene anderledes i de tre Maaneder af Aaret end i de øvrige ni, og saa at vi faar en fornuftig Ansvarsforsikring, der ikke paafører vore Forsikrings-